

การปฏิบัติกรช่วยเหลือชีวิต ขั้นพื้นฐาน ในผู้ใหญ่ เด็ก ทารก

การปฏิบัติการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน (Cardiopulmonary Resuscitation - CPR)

ความหมาย :

การช่วยเหลือระบบการไหลเวียนโลหิตและระบบ
การหายใจเมื่อเกิดภาวะหัวใจหยุดเต้นและหยุดหายใจกะทันหัน

วัตถุประสงค์ :

เพื่อช่วยให้เซลล์ของร่างกายมีออกซิเจนไปหล่อเลี้ยงเพียงพอโดยเฉพาะ
สมองและหัวใจ จนกระทั่งระบบต่างๆ ของร่างกายกลับมาทำงาน
ได้เป็นปกติ

การปฏิบัติการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน (Cardiopulmonary Resuscitation - CPR)

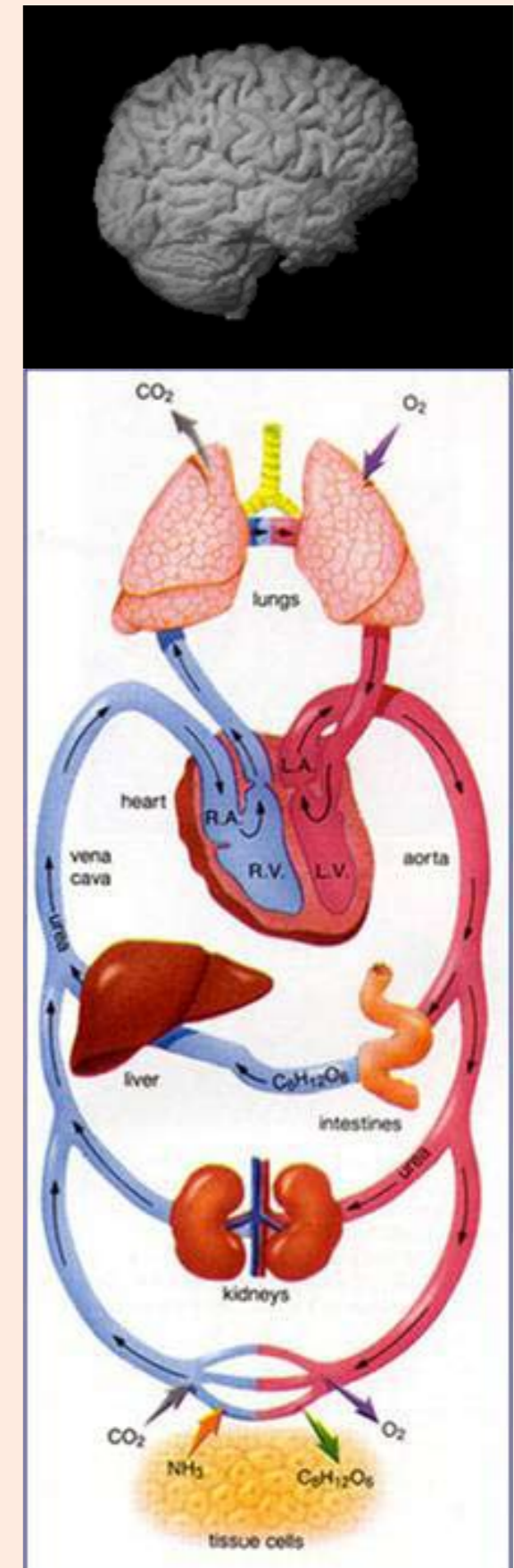
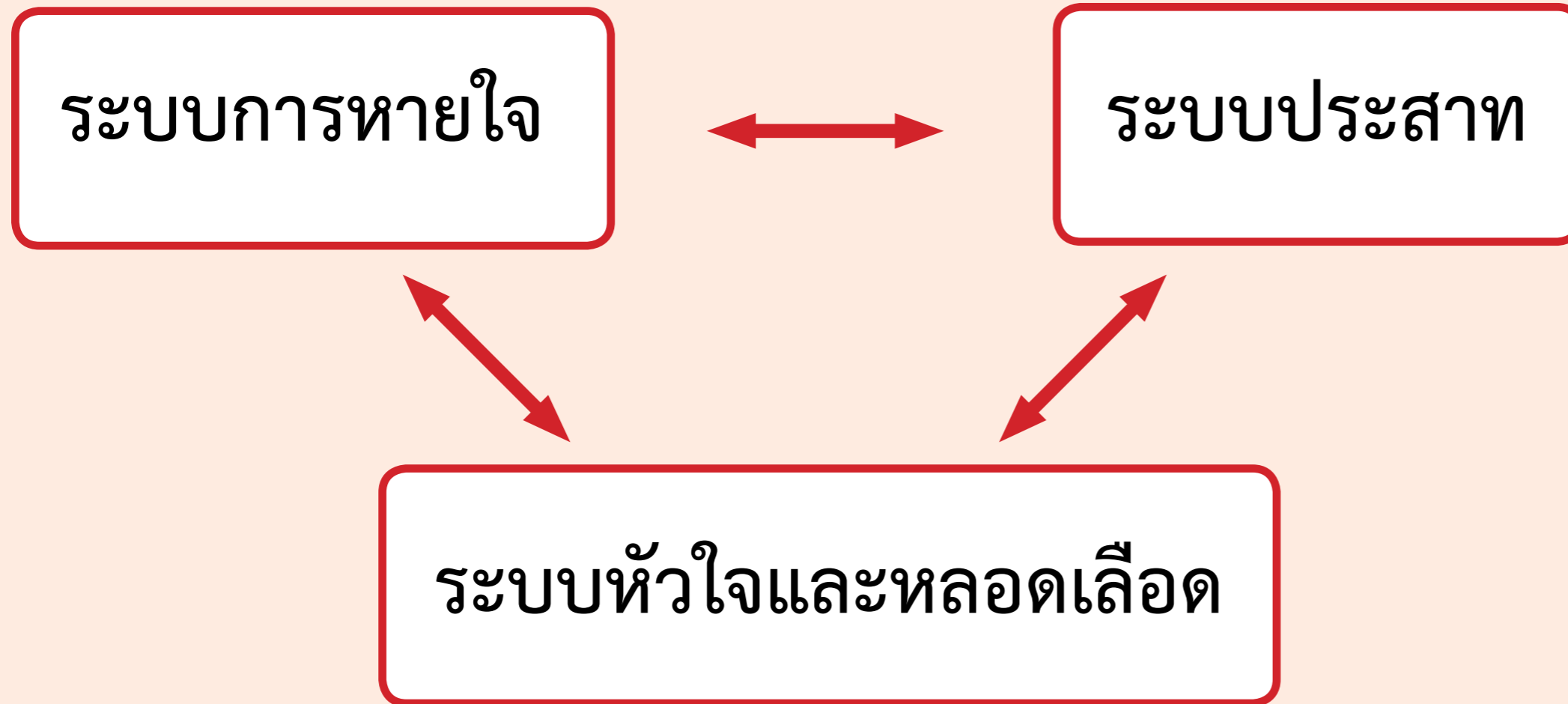
ความหมาย :

การช่วยเหลือระบบการไหลเวียนโลหิตและระบบ
การหายใจเมื่อเกิดภาวะหัวใจหยุดเต้นและหยุดหายใจกะทันหัน

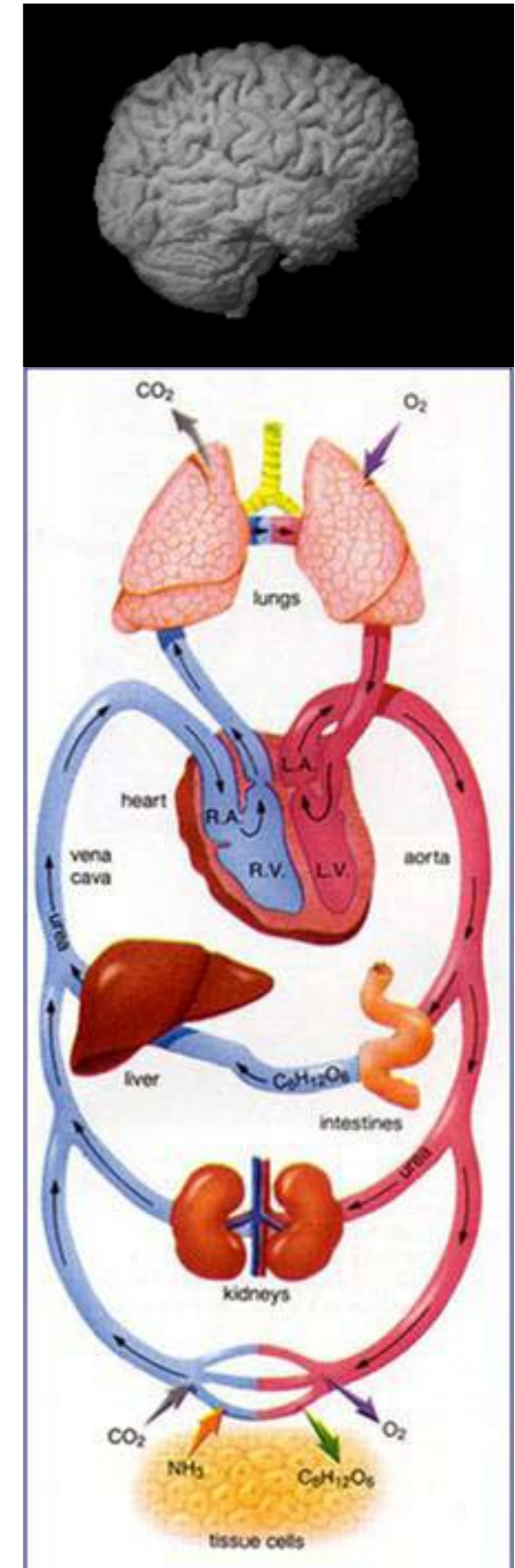
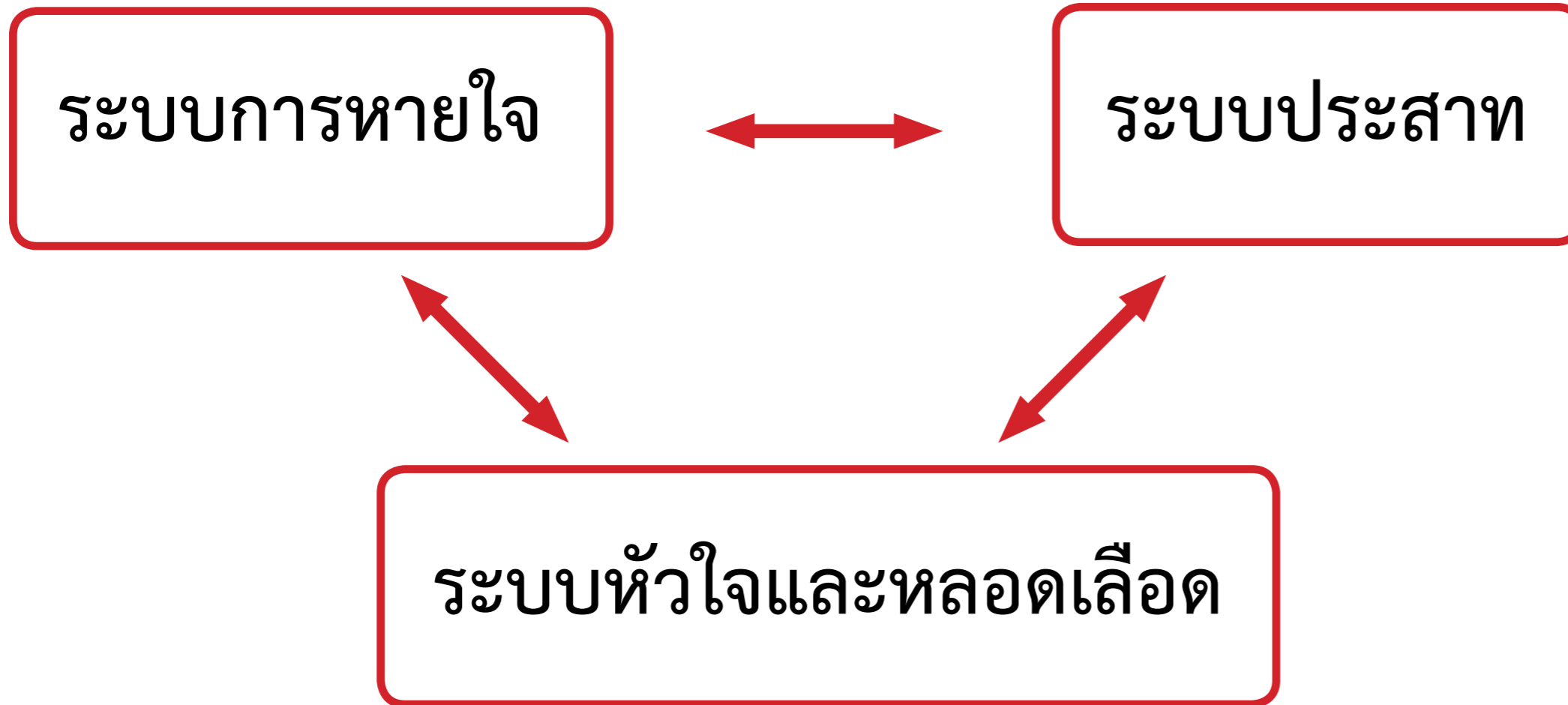
วัตถุประสงค์ :

เพื่อช่วยให้เซลล์ของร่างกายมีออกซิเจนไปหล่อเลี้ยงเพียงพอโดยเฉพาะ
สมองและหัวใจ จนกระทั่งระบบต่างๆ ของร่างกายกลับมาทำงาน
ได้เป็นปกติ

ระบบสำคัญต่อการมีชีวิต

ระบบสำคัญต่อการมีชีวิต

อาการผู้บาดเจ็บที่ต้องช่วย ซี.พี.อาร์.

- + ไม่มีการตอบสนอง
- + ไม่หายใจ
- + หายใจผิดปกติ (หายใจเอือก)

อาการผู้บาดเจ็บที่ต้องช่วย ซี.พี.อาร์.

- + ไม่มีการตอบสนอง
- + ไม่หายใจ
- + หายใจผิดปกติ (หายใจเอือก)

หลักการทำ ซี.พี.อาร์.

๑. ช่วยกดหน้าอก
(Circulation = C)

๒. เปิดทางเดินหายใจ
(Open Airway = A)

๓. ช่วยการหายใจ
(Breathing = B)

หลักการทำ ซี.พี.อาร์.

๑. ช่วยกดหน้าอก
(Circulation = C)

๒. เปิดทางเดินหายใจ
(Open Airway= A)

๓. ช่วยการหายใจ
(Breathing = B)

ขั้นตอนการปฏิบัติการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนการปฏิบัติการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ ๑ ประเมินการตอบสนองและการหายใจ

- + **มือ** ๒ ข้าง จับที่ไหล่ขวา และส่งเสียงเรียก “คุณ เป็นอย่างไรบ้าง”
- + **ตา** มองดูการตอบสนองที่ใบหน้าและสีผิว
ได้แก่ การกระพริบตาหรือลืมตา สีผิวซีดเขียว
- + **ตา** มองดูการขยายตัวขึ้นลงของทรวงอก

ถ้าผู้บาดเจ็บนอนนิ่ง ไม่มีการขยับตัว กระพริบหรือลืมตา
ทรวงอกไม่มีการเคลื่อนไหว แสดงว่าไม่มีการตอบสนอง
และไม่มีการหายใจ

ขั้นตอนที่ ๑ ประเมินการตอบสนองและการหายใจ

คุณๆ เป็นอย่างไรบ้าง ?

ขั้นตอนที่ ๒ ตะโกนขอความช่วยเหลือ หรือ โทรศัพท์แจ้งบริการแพทย์ฉุกเฉิน

+ ถ้าผู้บาดเจ็บไม่มีการตอบสนองและไม่มีการหายใจ

ขั้นตอนที่ ๒ ตะโกนขอความช่วยเหลือ หรือ โทรศัพท์แจ้งบริการแพทย์ฉุกเฉิน

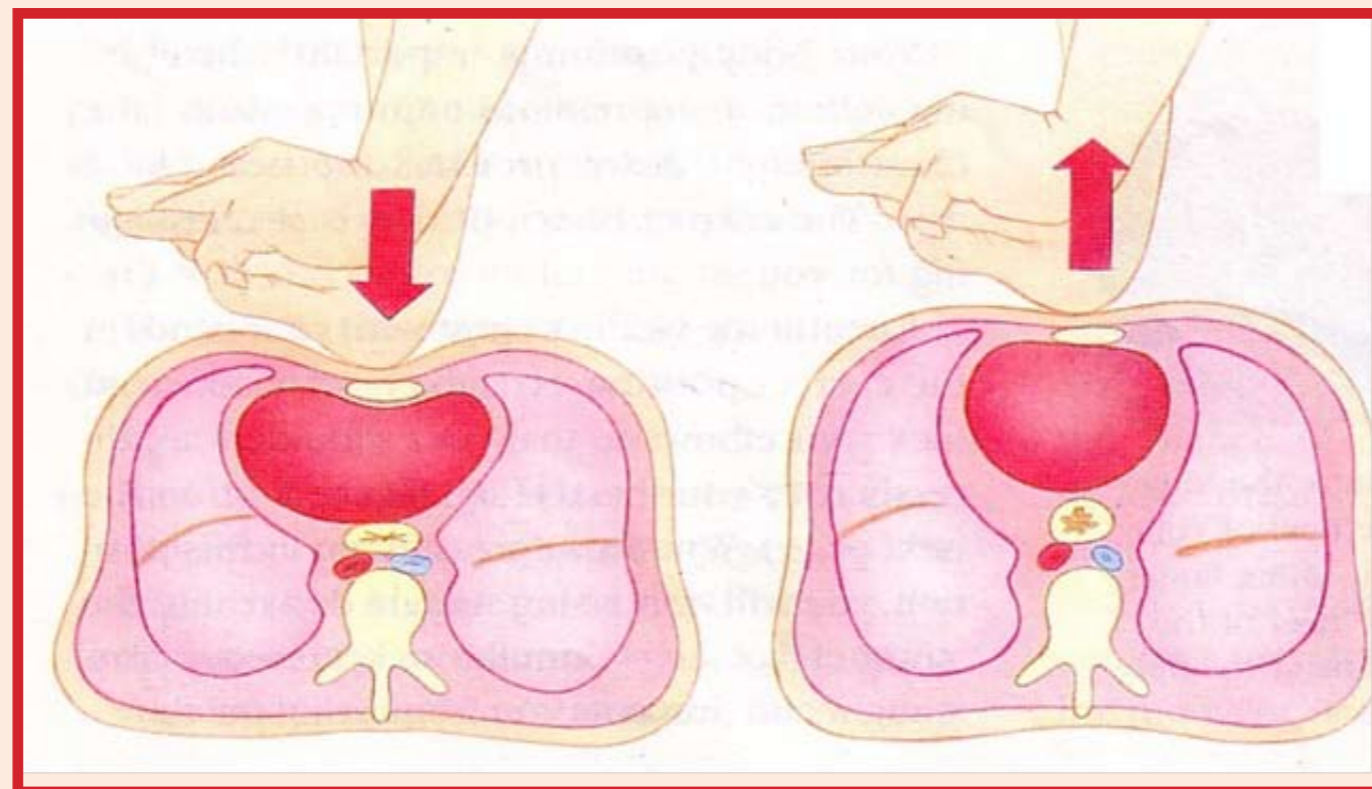
ช่วยด้วย !!

ขั้นตอนที่ ๓ กดหน้าอก

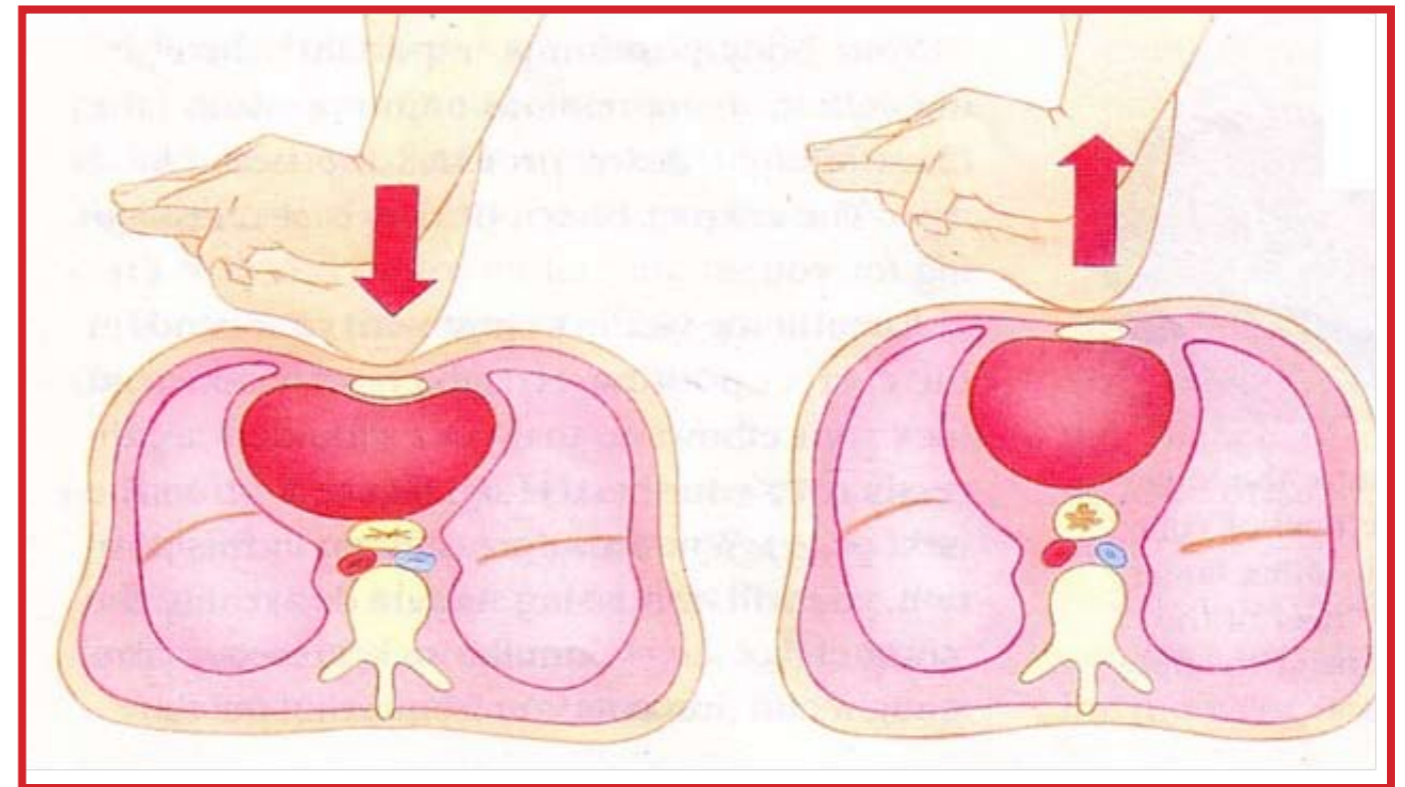
การกดหน้าอกที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

- + กดแรง กดเร็ว
- + ต้องให้ทรวงอกคืนตัวก่อนกดครั้งต่อไป
- + ควรมีการขัดจังหวะการกดหน้าอกให้น้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ ๓ กดหน้าอก

เพื่อช่วยการไหลเวียนโลหิต : กดหน้าอก

ขั้นตอนที่ ๔ เปิดทางเดินหายใจ

- +** ใช้สันมือกดหน้าผากและ ๒ นิ้วเซยคางแหงนขึ้น
 - วางสันมือบนหน้าผากผู้บาดเจ็บและกดลง
 - ใช้ ๒ นิ้ววางบนกระดูกกราม และยกคางให้แหงนขึ้น

ขั้นตอนที่ ๔ เปิดทางเดินหายใจ

+ ใช้สันมือกดหน้าผากและ ๒ นิ้วเซยคางแหงนขึ้น

ขั้นตอนที่ ๕ เป่าปาก ๒ ครั้ง

- + ใช้นิ้วโป้งและนิ้วชี้ของมือที่กดหน้าผาก บีบจมูกผู้บาดเจ็บให้สนิท
- + ประคบปากผู้ช่วยเหลือให้สนิทกับปากผู้บาดเจ็บ
- + ต้องให้คางของผู้บาดเจ็บยกขึ้นเพื่อให้ทางเดินหายใจโล่ง
- + เป่าลมเข้าปากผู้บาดเจ็บ ครั้งที่ ๑ : ต้องเห็นทรวงอกขยาย
- + ปลอ่ยมือที่บีบจมูกและถอนปากออกเพื่อให้ลมหายใจออก
: หน้าอกผู้บาดเจ็บยุบตัวลง
- + ประคบปากเช่นเดิมแล้วเป่าลมเข้าปากผู้บาดเจ็บครั้งที่ ๒

ทุกครั้งเป่าปากต้องเห็นทรวงอกขยาย

ขั้นตอนที่ ๕ เป่าปาก ๒ ครั้ง

ช่วยการหายใจ : เป่าปาก ๒ ครั้ง

ทุกครั้ง que เป่าปากต้องเห็นทรวงอกขยาย

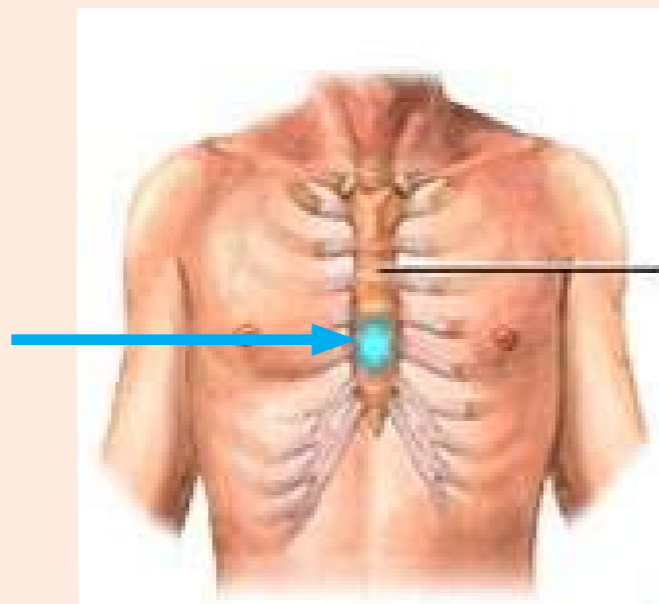
การปฏิบัติกรช่วยเหลือชีวิตขั้นพื้นฐานผู้ใหญ่
(อายุมากกว่า ๘ ปี)

การปฏิบัติกรช่วยเหลือชีวิตขั้นพื้นฐานผู้ใหญ่
(อายุมากกว่า ๘ ปี)

การกดหน้าอก

- + ตำแหน่ง : กึ่งกลางหน้าอก
- + กดด้วย : สันมือ ๒ ข้างซ้อนกัน
- + กดลึก : อย่างน้อย ๒ นิ้วฟุต
- + กดเร็ว : อย่างน้อย ๑๐๐ ครั้ง ต่อนาที
- + จำนวน : ๓๐ ครั้ง

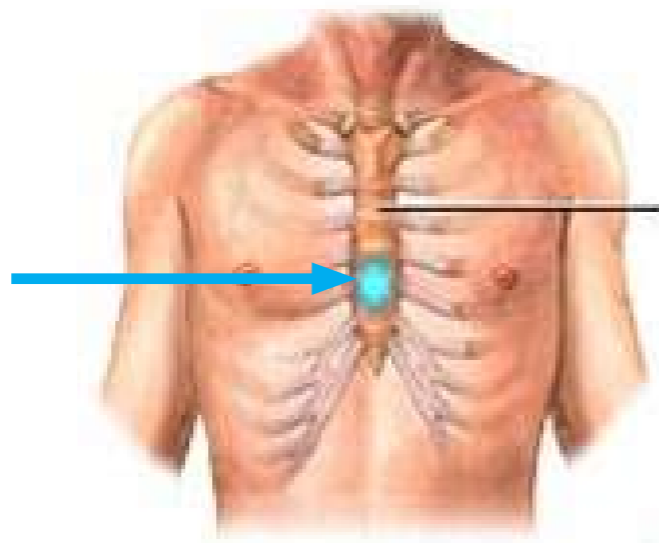
กึ่งกลางหน้าอก

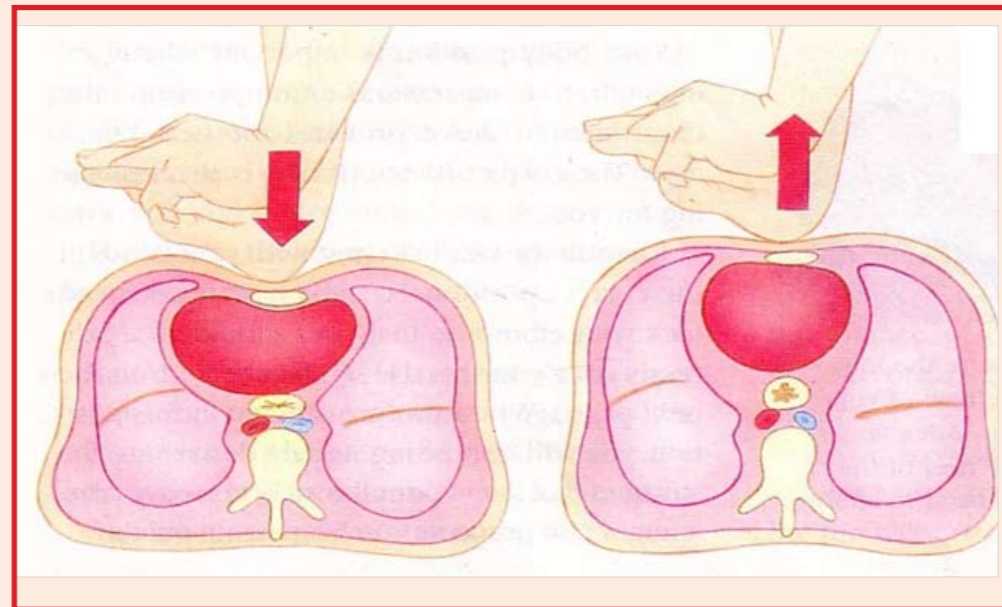
การกดหน้าอก

- + ตำแหน่ง : กึ่งกลางหน้าอก
- + กดด้วย : สันมือ ๒ ข้างซ้อนกัน
- + กดลึก : อย่างน้อย ๒ นิ้วฟุต
- + กดเร็ว : อย่างน้อย ๑๐๐ ครั้ง ต่อนาที
- + จำนวน : ๓๐ ครั้ง

กึ่งกลางหน้าอก

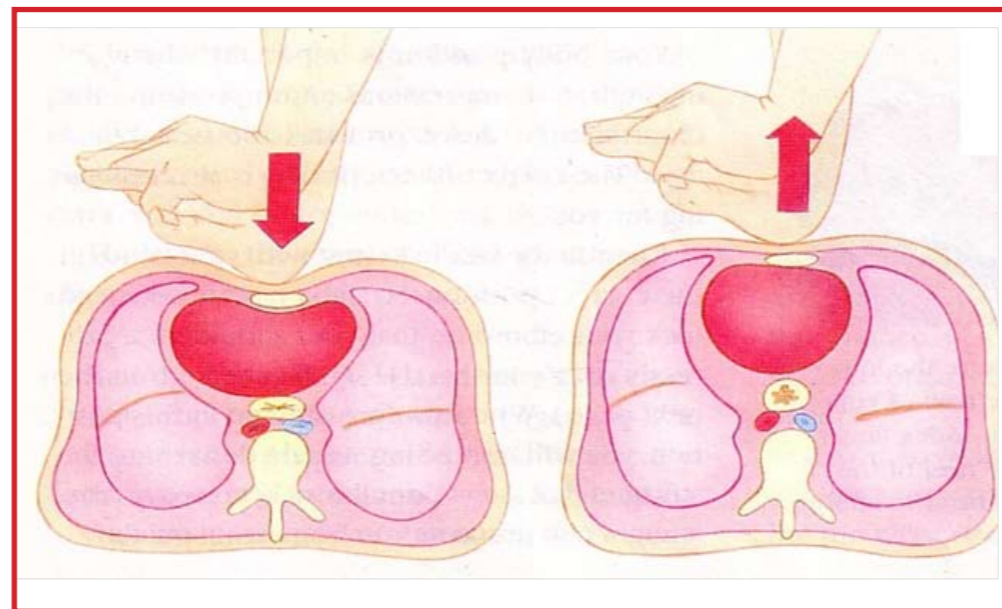
การปฏิบัติกรช่วยเหลือผู้ใหญ่ (อายุมากกว่า ๘ ปี)

อัตราส่วนการกดหน้าอก ต่อ การเป่าปาก คือ ๓๐ : ๒

ทำการกดหน้าอก ๓๐ ครั้งและเป่าปาก ๒ ครั้ง
ต่อเนื่องจนกว่าบุคลากรการแพทย์มาช่วยเหลือ

การปฏิบัติกรช่วยชีวิตวัยผู้ใหญ่ (อายุมากกว่า ๘ ปี)

อัตราส่วนการกดหน้าอก ต่อ การเป่าปาก คือ ๓๐ : ๒

ทำการกดหน้าอก ๓๐ ครั้งและเป่าปาก ๒ ครั้ง
ต่อเนื่องจนกว่าบุคลากรการแพทย์มาช่วยเหลือ

การปฏิบัติกรช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานเด็ก (อายุ ๑ - ๘ ปี)

การปฏิบัติกรช่วยเหลือชีวิตขั้นพื้นฐานเด็ก (อายุ ๑ - ๘ ปี)

การปฏิบัติกรช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานเด็ก (อายุ : ๑-๘ ปี)

- + ตำแหน่ง : กึ่งกลางหน้าอก
- + กดด้วย : สันมือ ๑ หรือ ๒ ข้าง
- + กดลึก : อย่างน้อย ๑/๓
ของความลึกทรวงอก
- + กดเร็ว : อย่างน้อย ๑๐๐ ครั้ง
ต่อนาที

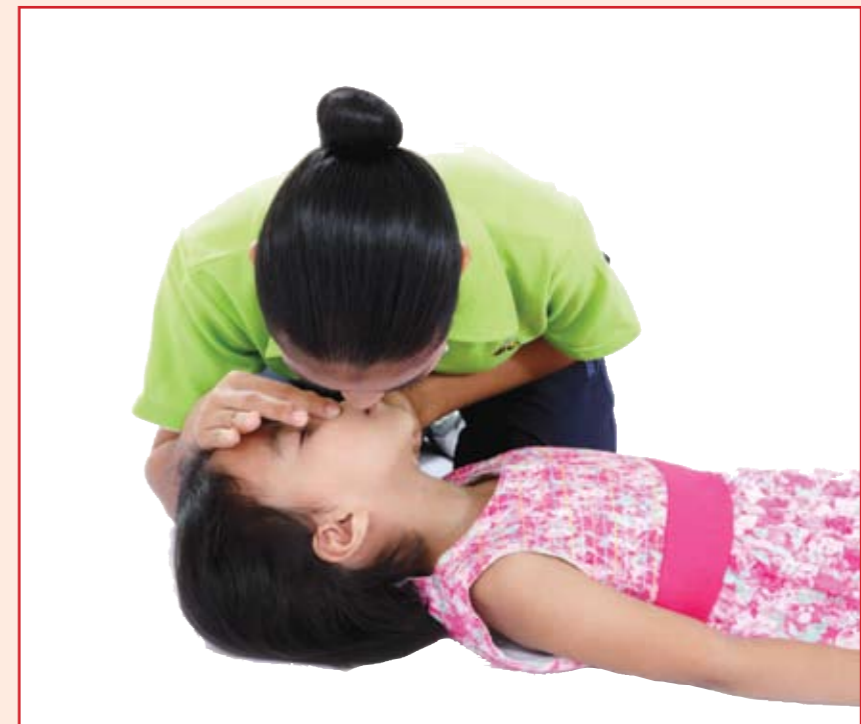
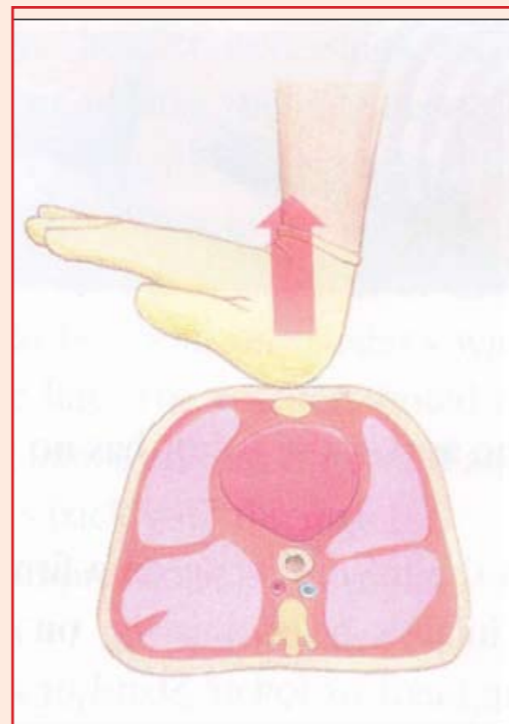
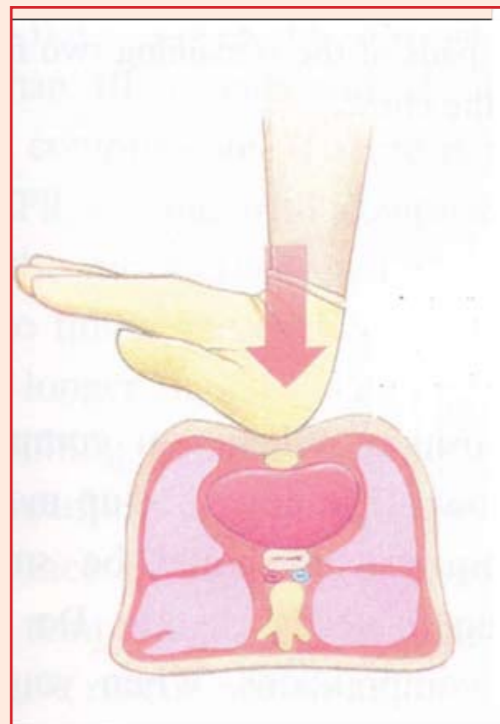

การปฏิบัติกรช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานเด็ก (อายุ : ๑-๘ ปี)

- + ตำแหน่ง : กึ่งกลางหน้าอก
- + กดด้วย : ส้นมือ ๑ หรือ ๒ ข้าง
- + กดลึก : อย่างน้อย ๑/๓
ของความลึกทรวงอก
- + กดเร็ว : อย่างน้อย ๑๐๐ ครั้ง
ต่อนาที

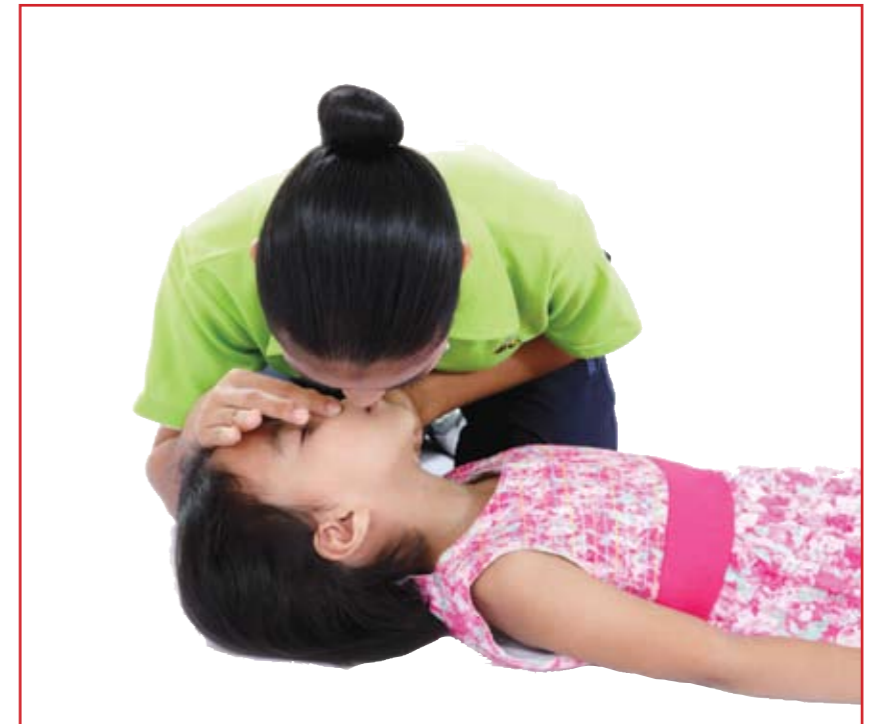
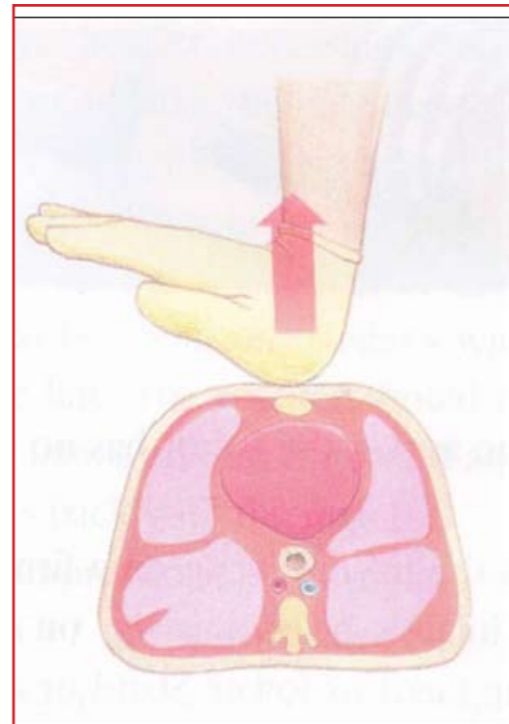
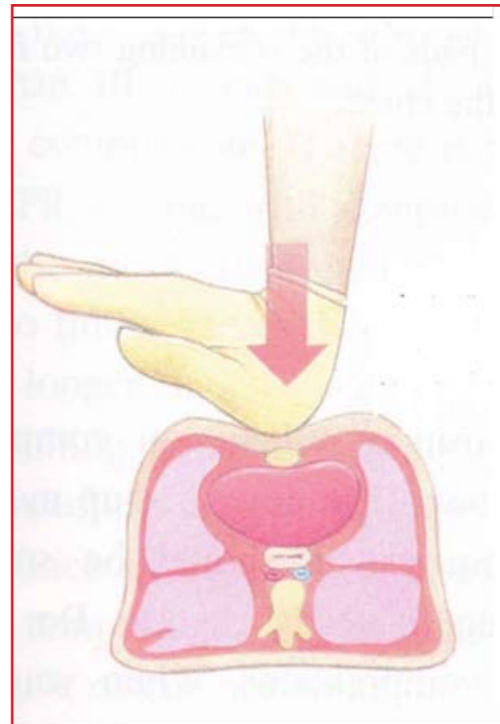
การปฏิบัติกรช่วยเหลือขั้นพื้นฐานเด็ก (อายุ : ๑-๘ ปี)

อัตราส่วนการกดหน้าอก ต่อ การเป่าปาก คือ ๓๐ : ๒

ทำการกดหน้าอก ๓๐ ครั้งและเป่าปาก ๒ ครั้ง
ต่อเนื่องจนกว่าบุคลากรการแพทย์มาช่วยเหลือ

การปฏิบัติกรช่วยเหลือขั้นพื้นฐานเด็ก (อายุ : ๑-๘ ปี)

อัตราส่วนการกดหน้าอก ต่อ การเป่าปาก คือ ๓๐ : ๒

ทำการกดหน้าอก ๓๐ ครั้งและเป่าปาก ๒ ครั้ง
ต่อเนื่องจนกว่าบุคลากรการแพทย์มาช่วยเหลือ

การปฏิบัติการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานทารก
(อายุ ๑ เดือน - ๑ ปี)

การปฏิบัติกรช่วยเหลือชีวิตขั้นพื้นฐานทารก
(อายุ ๑ เดือน - ๑ ปี)

การปฏิบัติกรช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานทารก (อายุ : ๑ เดือน - ๑ ปี)

- + ตำแหน่ง : กึ่งกลางหน้าอก
- + กดด้วย : ๒ นิ้วมือ
- + กดลึก : อย่างน้อย ๑/๓
ของความลึกทรวงอก
- + กดเร็ว : อย่างน้อย ๑๐๐ ครั้ง
ต่อนาที

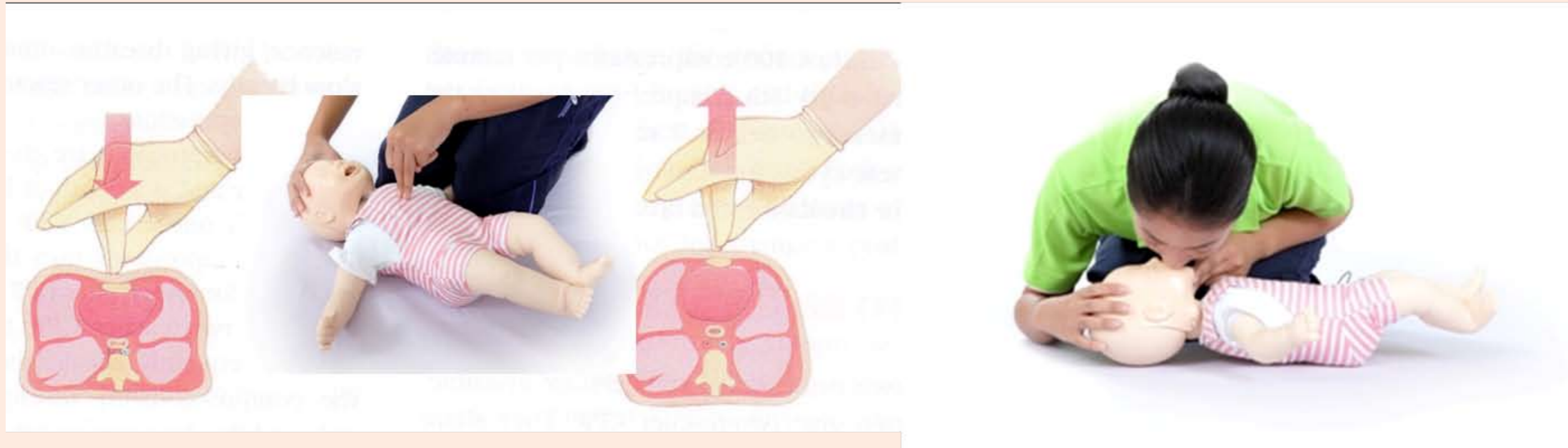

การปฏิบัติกรช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานทารก (อายุ : ๑ เดือน - ๑ ปี)

- + ตำแหน่ง : กึ่งกลางหน้าอก
- + กดด้วย : ๒ นิ้วมือ
- + กดลึก : อย่างน้อย ๑/๓
ของความลึกทรวงอก
- + กดเร็ว : อย่างน้อย ๑๐๐ ครั้ง
ต่อนาที

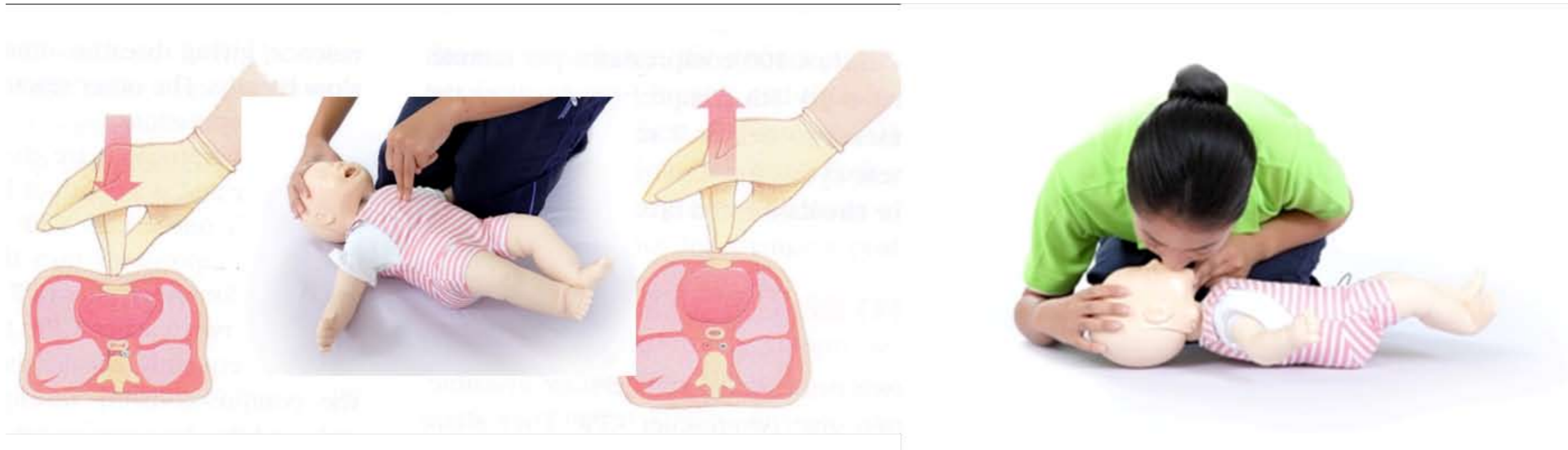
การปฏิบัติกรช่วยเหลือขั้นพื้นฐานทารก (อายุ : ๑ เดือน - ๑ ปี)

อัตราส่วนการกดหน้าอก ต่อ การเป่าปาก คือ ๓๐ : ๒

ทำการกดหน้าอก ๓๐ ครั้งและเป่าปาก ๒ ครั้ง
ต่อเนื่องจนกว่าบุคลากรการแพทย์มาช่วยเหลือ

การปฏิบัติการช่วยชีวิตขั้นพื้นฐานทารก (อายุ : ๑ เดือน - ๑ ปี)

อัตราส่วนการกดหน้าอก ต่อ การเป่าปาก คือ ๓๐ : ๒

ทำการกดหน้าอก ๓๐ ครั้งและเป่าปาก ๒ ครั้ง
ต่อเนื่องจนกว่าบุคลากรทางการแพทย์มาช่วยเหลือ

จะหยุดทำการช่วยชีวิตเมื่อใด

๑. เมื่อมีบุคลากรทางการแพทย์มาช่วยเหลือ
๒. เมื่อผู้บาดเจ็บมีการหายใจและชีพจรกลับคืนมา

สิ่งที่แสดงว่าการช่วยชีวิตได้ผล

๑. เริ่มรู้สึกตัว สายหน้า ขยับแขน ขา
๒. มีการหายใจ
๓. เริ่มมีการกลืน การไอ

จะหยุดทำการช่วยชีวิตเมื่อใด

๑. เมื่อมีบุคลากรทางการแพทย์มาช่วยเหลือ
๒. เมื่อผู้บาดเจ็บมีการหายใจและชีพจรกลับคืนมา

สิ่งที่แสดงว่าการช่วยชีวิตได้ผล

๑. เริ่มรู้สึกตัว สายหน้า ขยับแขน ขา
๒. มีการหายใจ
๓. เริ่มมีการกลืน การไอ

อันตรายจากการปฏิบัติกรช่วยเหลือชีวิต

๑. กระจกหัก
๒. อวัยวะภายใน ได้แก่ ปอด หัวใจ ตับ ฉีกขาด ทำให้ เสียเลือดมาก
๓. การติดเชื้อ และได้รับสารพิษ จากผู้บาดเจ็บ

อันตรายจากการปฏิบัติกรช่วยเหลือชีวิต

๑. กระตุกหัก
๒. อวัยวะภายใน ได้แก่ ปอด หัวใจ ตับ ฉีกขาด ทำให้ เสียเลือดมาก
๓. การติดเชื้อ และได้รับสารพิษ จากผู้บาดเจ็บ

